

CAPABILITIES DEVELOPMENT AND IMPLICATIONS FOR THE FUTURE OF THE ALLIANCE SECURITY

Locotenent colonel drd. Atena VIȚĂLUȘ*

Colonel inginer Vasile ȘERBĂNESCU**

* Corpul de control și inspecție

** Departamentul pentru armamente

Abstract

The global security environment is changing rapidly. The likely landscape of 2030, as reflected in the “Multiple Futures Project” developed by the NATO, will see significant disruptions due to high population density, resource depletion, shifting alliances, advances in human ingenuity and technology, and global economic interdependence. Some believe the scale of these changes will be similar to those experienced from 1910 to 1930. These futures present NATO with unprecedented opportunities to influence positively the future environment, and at the same time help ensure that the Alliance is agile and flexible enough to respond to the unpredictable and complex challenges the future will bring. The military implications that derive from the security implications point to seven broad focus areas, each of which is followed by recommendations concerning changes in concepts and doctrine as well as capability enhancements.

INTRODUCERE

Alianța trebuie să dezvolte forțe flexibile, adaptabile, bine antrenate, bine echipate, care pot să fie desfășurate pentru a susține expedițiile. Aceste forțe necesită o structură a comenzii adaptabilă, multilaterală, care să se poată integra și lucra eficient cu o gamă de structuri, folosind o apropiere multilaterală de rezolvare a provocărilor și amenințărilor din întreg spectru al conflictelor. Multe din aceste provocări și pericole, venite din partea statelor sau a altor grupări, vor fi neclare și hibridizate în natură, într-un mediu unde exploatarea bunurilor globale crește odată

cu potențialul de a folosi armele de distrugere în masă sau a armelor cu efect global. Forțele Alianței trebuie să fie pregătite să opereze în mediul urban, rapid și în medii contaminate WMD/E (Weapons of Mass Destruction or Effects) și în același timp să asigure accesul și folosirea liberă a bunurilor globale, care vor fi fundamentale pentru asigurarea securității și al succesului.

Mediul siguranței mondiale se schimbă rapid. Peisajul probabil [1] din 2030, așa cum se reflectă în multiplele scenarii dezvoltate de NATO, va suferi distrugerii semnificative datorită densității ridicate a populației, epuizării resurselor, schimbării alianțelor, avansului tehnologic și inventivității umane, interdependenței economiei globale. Unii cred că amplitudinea acestor schimbări va fi similară cu cea experimentată între anii 1910 – 1930. Aceste scenarii oferă NATO posibilitatea fără precedent de a influența pozitiv peisajul viitorului și, în același timp să ajute la asigurarea că Alianța este flexibilă și agilă îndeajuns încât să răspundă provocărilor neprevăzute și complexe pe care viitorul le va aduce.

În martie 2008, Comandamentul Suprem Aliat pentru Transformare (SACT) a propus Comitetului Militar NATO un Proiect vizând dezvoltări multilaterale. În această propunere, a cerut Alianței să considere „că viziunile diferite asupra lumii viitoare vor întări efortul nostru de a dezvolta o apreciere mult mai riguroasă și mai unitară asupra provocărilor și implicațiilor securității Alianței în viitor”. Ulterior, o echipă multinațională, interfuncțională, cuprinzând personal militar și civil din sediile SACT a fost însărcinată să conducă cercetarea întrebării: „Care sunt viitoarele provocări și amenințări care ar putea afecta riscul intereselor, valorilor și populației Alianței?”

Raportul privind “Multiple Futures Project” [1] are rolul de a informa și de a susține dialogul strategic în legătură cu provocările pe care Alianța le va înfrunța și respectiv implicațiile militare și de securitate corespunzătoare. Acest raport nu va prezice viitorul sau deciziile politice care vor determina viitoarele roluri ale Alianței și înzestrările necesare. De fapt, va oferi liderilor Alianței idei și orizonturi largi pentru a putea planifica pentru viitor un climat sigur.

1. IMPLICAȚIILE PENTRU VIITORUL SECURITĂȚII ALIANȚEI

Viitorul multiplu descrie patru lumi plauzibile care ar putea să existe în anul 2030 și sunt astfel construite încât să reflecte logica și argumentarea lor fundamentală. Nici una dintre aceste lumi nu va fi, de fapt, ceea ce va aduce viitorul, dar fiecare oferă un fundament comun pentru dialogul structurat asupra riscurilor și vulnerabilităților care ar putea să pună în pericol populația, integritatea teritorială, valorile și ideile Alianței.

Implicațiile evidențiază climatul securității care va evolua continuu și va fi influențat de o serie de evoluții imprevizibile de natură politică, socială, tehnologică și militară. Conflictul va deveni din ce în ce mai complex, imprevizibil și mult mai dificil de controlat. Tehnologiile avansate, folosite letal și valabile la scară largă, vor face adversarii mai puternici în moduri inimaginabile până acum. Competiția de formare și de influențare a ideilor și a evenimentelor se va accelera și intensifica. În consecință, Alianța va trebui să asigure, prin abilitatea sa, găsirea

unui acord comun cu privire la înțelegerea riscurilor și amenințărilor percepute și dacă este posibil să anticipeze, să influențeze, să pregătească și să răspundă provocărilor importante și extinderii evenimentelor din domeniul securității viitorului.

Implicațiile de securitate pot fi sintetizate în patru aspecte. Primul dintre ele explică cum și de ce evoluția naturii amenințărilor va face să se găsească mult mai dificil un consens asupra a ceea ce constituie un atac asupra Alianței. Al doilea aspect reflectă necesitatea ca Alianța să-și examineze responsabilitățile din afara tradiționalelor arii de angrenare NATO. Al treilea aspect se referă la tehnologia avansată disponibilă, care va permite adversarilor să atace punctele slabe ale Alianței prin metode noi și neașteptate, subliniind nevoia de a revizui politicile, organizațiile, conceptele operaționale, capacitățile și în cele din urmă, forța și structura de comandă viitoare ale Alianței. Al patrulea aspect se încheie cu îndemnul de a îmbunătăți relațiile de comunicare cu partenerii internaționali și cu populația. Procedând astfel, Alianții vor putea modela și influența în mod pozitiv valorile, ideile și evenimentele într-o lume în proces de globalizare.

1.1. Evoluția naturii riscurilor și a amenințărilor asupra intereselor vitale va provoca atât unitatea strategică și solidaritatea din interiorul Alianței, cât și înțelegerea comună a ceea ce constituie un atac conform Articolului 5

Agenda de securitate a națiunilor va continua să conțină consecințele statelor falimentare, sărăciei, foametei și expulzării; oricum, în mijlocul acestei dezordini, noi state și organizații nestatale adversare vor părea întărite de dezvoltarea rapidă și de incorporarea tehnologiei ușor accesibile și inovative. Alianța se va confrunta cu rivalii pentru influență strategică, valori și idei; vulnerabilitățile sale vor fi exploatate atât în interiorul acesteia cât și dincolo de granițele ei; iar populația și forțele ei vor fi atacate prin metode surprinzătoare. O înțelegere comună a ceea ce înseamnă un atac asupra Alianței și despre modul în care Alianța va riposta vor fi supuse discuțiilor și, eventual, modificate. În acest mediu, Alianța trebuie să mențină apărarea colectivă și trebuie să accepte că provocările care necesită o ripostă promptă conform Articolului 5 vor continua să se dezvolte.

Menținerea unității strategice, solidarității, angajamentului și legăturii transatlantice puternice în fața numeroaselor riscuri și amenințări trebuie să rămână prioritatea Alianței. Respectarea acestor condiții va avea un impact direct asupra priorităților membrilor Alianței cu privire la planificarea apărării, dezvoltarea capacităților, alocarea resurselor, împărțirea responsabilităților și a sarcinilor, angajamentul operațional și distribuirea riscului.

Caracterul indivizibil al securității Alianței și abilității statelor membre de a se înțelege pe deplin cu fiecare membru în parte va constitui atât liantul ce consolidează Alianța cât și precondiția fundamentală a apărării colective. Îndeplinirea acestor condiții necesită dezvoltarea și menținerea capacităților necesare, iar decizia de a face disponibile la momentul cerut a acestor resurse trebuie să fie respectată fără întârziere. Acest angajament rămâne piatra de temelie a procesului de planificare a apărării NATO și a solidarității Alianței.

Limitele colective ale Alianței sunt bine definite de către granițele statelor ce fac parte din Alianță. Spațiile maritime ce înconjoară aceste frontiere cât și cuprinderea intereselor economice ale Alianței sunt vaste, variind de la Oceanul Arctic la nord până la mările continentale ale Africii în sud, și de la Oceanul Pacific în vest până la Marea Mediterană și Marea Neagră în est. Menținând această stare de alarmare în rândul aliaților se va întări înțelegerea provocărilor pe care fiecare regiune le impune.

Este probabil ca Alianța să fie amenințată de instabilitatea și de slăbiciunea altora, decât de invadarea forțelor convenționale. Conflictelor interstatale din diferite regiuni ale lumii vor fi de genul: în timp ce ele nu vor amenința NATO direct, consecințele acestor conflicte ar putea avea un impact semnificat asupra securității Alianței.

1.2. Creșterea interacțiunilor cu națiunile ce nu fac parte din NATO și cu alte elemente internaționale vor crea oportunități pentru Alianță de a-și extinde rolul său în sporirea securității și stabilității dincolo de tradiționalele arii de angajare.

Tendențele se îndreaptă spre un sistem internațional de guvernare. În această lume în dezvoltare numeroși actori vor avea un rol în guvernarea globală. Fiecare din aceste schimbări vor afecta Alianța și va trebui să-și revizuiască permanent rolul său în guvernarea internațională. Procedând așa, se va asigura claritate în ceea ce privește rolurile NATO și responsabilitățile sale legate de apărare/securitate, relațiile civili/militare, parteneriatele publice/private și relațiile cu celelalte națiuni.

Importanța celorlalți actori internaționali va crește, iar membrii NATO trebuie să se bazeze pe succesul implementării multilaterale și cooperative a operațiilor de securitate. NATO va fi din ce în ce mai responsabil de planificarea și executarea operațiilor alături de alți participanți internaționali. O decizie timpurie legată de cine și sub ce condiții Alianța va coopera în climatul global ar putea ușura sarcina menținerii securității internaționale. Parteneriatele strategice cu alți actori internaționali, cei mai importanți UE și ONU, ar putea ajuta la optimizarea folosirii resurselor și a capacităților. Folosirea Reformei Sectorului Securității, intensificarea antrenamentelor și a metodelor de exercițiu pentru a întări reformele în domeniul apărării ar putea reduce necesitatea de a desfășura efectiv forțele militare.

Alianța trebuie să decidă dacă se va implica și în afara zonelor tradiționale de acțiune, ca răspuns la creșterea competiției pentru resurse; creșterea exploatarei spațiului, spațiului virtual și a bunurilor maritime; la fel și cu mersul conflictelor regionale. Amenințări împotriva NATO ar putea veni și din partea națiunilor radicale și a factorilor nestatali care doresc să folosească arme nucleare și biologice.

Membrii comunității NATO și UE au un singur set de resurse și capacități limitate, ceea ce nu permite nici duplicarea nici competiția instituțională cu privire la generarea de forță și dezvoltarea capacităților. Interoperabilitatea, transparența informațiilor și luarea deciziilor va fi crucială în fața unei amenințări comune, la fel și standardele și definițiile comune, identificarea și eliminarea decalajelor și

întârzierilor în sporirea înzestrării, cooperarea în cercetare și tehnologie și dezvoltarea reciprocă a capacităților de întărire.

1.3. Adversari determinați, impulsionați de tehnologii deja disponibile, vor ataca vulnerabilitățile Alianței prin metode neașteptate, impunând Alianței să analizeze schimbările din domeniul operațiilor militare și al războiului.

Adversarii își vor concentra eforturile împotriva vulnerabilităților percepute din cadrul Alianței. Pentru a se pregăti, Alianța va trebui să înfrunte provocările asociate securității energetice, spațiului virtual, spațiului și securității maritime, cât și instabilității regionale și potențialele conflicte din zone precum Caucaz, Orientul Mijlociu, Mediterană și în Nord. Pentru a avea succes în zone cu climate și peisaje diferite, viitoarele operații vor pune accentul pe capacităților multinaționale, întrunite sau expediționare.

În paralel, combinația dintre rețelele avansate, miniaturizarea, robotica, precizia și nanotehnologia va impune noi și neașteptate provocări. Grupurile mici și individuale vor fi mult mai mobile, letale și eficiente folosind echipamente concepute comercial, ușor de transportat, cu forță mare de distrugere. Amenințările vor avea o formă hibridă, pe măsură ce adversarii integrează valorile convenționale, neregulate, teroriste, criminale și tactice la cel mai mic nivel posibil. Aceste amenințări vor domina mediile urbane și locațiile unde Alianța nu are sisteme de suport.

1.4. Creșterea interacțiunilor cu alți actori internaționali va oferi NATO oportunitatea de a modela și a influența în mod pozitiv ideile, valorile și evenimentele în lumea globalizată.

Susținând ideile și valorile pe care a fost fondată Alianța, apărarea drepturilor umane fundamentale care s-au dezvoltat începând cu apariția Iluminismului, și angajarea în lupta declarațiilor ar putea fi cel mai eficient instrument de luptă împotriva celor care se împotrivesc Alianței. Într-un viitor al marilor integrări, cooperări și globalizări, Alianța va avea oportunități fără precedent de a bloca forțele distrugătoare prin ideile și valorile sale care sunt admirate și prezentate la scară largă.

Cererea continuă de informații va impune Alianței să fie într-o competiție continuă, viguroasă, atât națională cât și internațională, pentru a comunica în mod eficient și pentru a crea suport pentru misiunile, scopurile și operațiunile sale principale. O bună înțelegere a amenințărilor asupra populației și a guvernelor Alianței va fi crucială pentru a preveni distrugerea suportului național din domeniul apărării, în general și dezvoltarea capacităților naționale, în particular.

NATO va avea nevoie să comunice eficient prin inter-relaționarea dintre securitate și apărare, care include rolul NATO în relația cu alte structuri de guvernare, atât interne cât și externe față de Alianță.

2. DEZVOLTAREA CAPABILITĂȚILOR

Viitorul climat al securității va oferi atât oportunități numeroase pentru NATO, cât și cerințe mari privind aptitudinile militare ale Alianței. Deciziile cu privire la viitoarele roluri și misiuni vor avea implicații serioase pentru mărimea și tipul forțelor, capabilităților și structurilor de comandă și control necesare pentru a gestiona amenințările hibride, în timp ce se menține supremația convențională și nucleară a NATO.

Implicațiile militare care derivă din implicațiile de securitate indică șapte arii principale largi, fiecare dintre acestea fiind urmată de recomandări privind atât schimbările conceptelor și a doctrinei, cât și despre dezvoltarea capabilităților. Recomandările reflectă viziunea militară a SACT, pe care Alianța poate să o folosească pe linia dialogului strategic, politicilor de securitate și ulterior ca un ghid pentru planurile Alianței.

2. Adaptarea la condițiile impuse de amenințările hibride

De-a lungul istoriei, „paradoxul războiului” demonstrează că adversarii evită zonele întărite și se axează pe cele care sunt percepute drept slăbite. În această tradiție, inamicii vor evita operațiile militare convenționale în care nu sunt pregătiți să înfrunte forțele NATO. În schimb, ei vor ataca pe căi pe care NATO le poate considera dezordonate sau asimetrice. Climatul securității va include elemente convenționale, neregulate, teroriste și criminale în diferite operații. Adversarii nu arată pic de respect pentru distincția făcută între operațiile civile și cele militare și exploatează acest lucru pentru a pune în pericol teritoriile, populația și forțele Alianței. Alianța trebuie să dezvolte acele instruiri, doctrine, educări și capabilități, astfel încât să poată confrunta un oponent care folosește aceste elemente la nivel strategic, operațional și tactic.

Recomandări pe linia dezvoltării capabilităților:

- Dezvoltarea unei culturi prin care liderii și capabilitățile sunt bine corelate pentru a face față războaielor neregulate sau amenințărilor hibride, menținând competența convențională și nucleară NATO. Aceasta nu este o declarație „sau/sau”: forțele trebuie să fie flexibile și adaptabile îndeajuns să opereze pe tot spectrul conflictului. Trebuie antrenate forțe care să găsească soluții ingenioase pe câmpul de luptă și pentru a putea compensa orice eșec și să poată să anticipeze acțiunile unui adversar sofisticat.

- Reevaluarea combinației de capabilități convenționale și nucleare pentru a se asigura că Alianța reprezintă o amenințare credibilă pentru a împiedica și a răspunde efectiv potențialilor adversari în spațiu, în spațiul virtual, pe pământ, apă sau aer. Intimidarea adversarului trebuie făcută prin dezvoltarea, menținerea și adaptarea înzestrărilor adecvate și demonstrații periodice a echipamentelor prin exerciții.

- Menținerea avantajului tehnologic. Să fie dezvoltată abilitatea de a asimila tehnologiile noi apărute și evaluarea riscului ca aceste tehnologii să fie folosite împotriva Alianței. Dezvoltarea posibilităților de a detecta, identifica,

localiza și de a angaja sursele atacurilor informatice, iar pentru contraatacurile informatice este necesară asigurarea fluxului de informații critice. Să se asigure că sistemele C2 sunt agile, configurabile, iar deciziile să fie transmise corespunzător până la cel mai jos nivel.

- Dezvoltarea Centrului Întrunit de Informații, Supraveghere și Cercetare (CIISC) cu rolul de a proteja forțele proprii. Acest lucru va necesita îmbunătățirea rațiunii umane și abilitatea Alianței de a detecta și de a angaja acțiuni dincolo de orizonturile sale. Întărirea Capabilității NATO bazată pe Rețea astfel încât națiunile să poată pune în comun informațiile, pentru mărirea reacției la situațiile de amenințare și îmbunătățirea controlului și comenzii Alianței pe toate nivelele tactice.

2.2. Regimul de lucru cu Alții și Construirea Instituțiilor

Cooperările și colaborările cu națiunile care nu fac parte din structura NATO și cu alți actori internaționali sunt necesare pentru a crea oportunități pentru Alianță de a spori securitatea și stabilitatea. Punând accent pe Reforma Sectorului de Securitate, fiind un instrument pentru prevenirea conflictelor, se va întări protecția la pericolele culturale, se va îmbunătăți interoperabilitatea și, în timp, s-ar putea să scadă necesitatea intervențiilor militare.

Recomandări pe linia dezvoltării capabilităților:

- Dezvoltarea standardelor și procedurilor Alianței, împreună cu capabilitățile naționale, să conducă misiuni de asistență a securității și în sistemul reformei, și pentru a asigura conștientizarea în rândul forțelor Alianței.

- Creșterea abilității de a găsi parteneri din rândul organizațiilor non-militare; sprijinirea stabilirii unei forțe de poliție militară; mărirea capabilităților CIMIC; pregătirea și echiparea inginerilor constructori și a personalului militar medical pentru a oferi securitate publică, guvernare temporară, și serviciile esențiale în zonele de conflict. Extinderea zonelor alarmate la situații periculoase pentru a reduce victimele, fratricidul și pierderile colaterale care ar putea apărea în cazul în care organizațiile non-militare, inclusiv companiile militare private, se angajează în aceleași teatre de operații ca și forțele NATO.

- Întărirea relațiilor strategice între NATO, UE, și ONU prin adaptarea standardelor de comunicare, de instruire și interoperabilitate necesare să suporte o structură de comandă flexibilă.

- Dezvoltarea abilității de a estima rapid modul în care forțele oponente ar putea acționa în câmpul tactic, cu tehnologie comercială universală și tehnologiei noi apărute în cazul în care sunt atacate părțile vulnerabile din cadrul Alianței. Acest lucru ar include un mecanism de evaluare robustă care transferă noile inovații tehnologice în soluții pentru NATO.

2.3. Prevenirea conflictelor, Deciziile și Importanța Managementului

Națiunile trebuie să stabilească și să mențină relațiile prin încurajarea agențiilor guvernamentale să dezvolte o viziune multilaterală a managementului conflictelor. La nivel internațional, Alianța trebuie să-și îndeplinească mandatul în zonele complexe de conflicte alături de actori internaționali diferiți. Succesul se

poate obține numai prin formarea de parteneriate strategice care sunt transparente, bine informate, respectate și înțelese reciproc.

Recomandări pe linia dezvoltării capabilităților:

- Adaptarea cartierelor generale și a structurilor de comandă și control, să reacționeze rapid, pentru o viziune multilaterală care ar include integrarea personalului din alte agenții guvernamentale, UE, ONU și alte organizații internaționale.
- Adaptarea structurii de forță a NATO și a proceselor de planificare pentru a pune accentul pe misiunile de non-combat, cum ar fi ajutorarea acțiunilor umanitare, securitatea maritimă, protejarea infrastructurii și suport pentru ajutorul multinațional în cazul dezastrelor naturale.

2.4. Stoparea proliferării

Intensificarea pregătirii forțelor armate care să susțină autoritățile civile naționale în procesul de armonizare a comenzii, controlului și a sistemului informațiilor va ajuta la micșorarea vulnerabilităților care rezultă din riscuri și amenințări îndreptate către populație și infrastructura vitală, și posibila folosire a armelor WMD/E în atacurile teroriste.

Recomandări pe linia dezvoltării capabilităților:

- În colaborare cu alte organizații internaționale (OI) și agenții guvernamentale, să se analizeze și să se dezvolte capacități de detectare, urmărire, identificare și interceptarea statelor și organizațiilor nestatale care sunt angajate în extinderi ilicite, diversiuni, depozitare și transport WMD/E.
- Dezvoltarea unei capacități robuste de management a consecințelor în colaborare cu alte IO sau organizații naționale.
- Mărirea capabilităților NATO (în special echipamente și instruire) și ale națiunilor pentru a putea ajuta unitățile care au intervenit și eforturile de recuperare, precum și ajutor pentru supraviețuirea și lupta într-un război făcut cu WDM/E.

2.5. Capabilități expediționare și de luptă în medii austere

Natura viitoarelor operații va sublinia abilitatea forțelor multinaționale, întrunite și expediționare și capabilitățile de reușită în diferite medii climatice și geografice.

Recomandări pe linia dezvoltării capabilităților:

- Menținerea abilității de a conduce o gamă întreagă de operații și misiuni simultan, variind de la operațiuni de apărare colectivă și operații de stabilizare și reconstrucție din teatrele de operații de mare importanță.
- Dezvoltarea capacității de a conduce operațiuni expediționare într-o manieră flexibilă, cu abilitatea de a alterna între conducere și roluri de suport atunci când se colaborează cu organizații internaționale și ONG-uri în același teritoriu.
- Îmbunătățirea planurilor operaționale pentru a răspunde creșterii complexității Regulilor Angajamentului.

- Pregătirea dislocării forțelor mobile, credibile, interoperabile și de sprijin în locații îndepărtate în scurt timp de la apelul primit din partea organizațiile umanitare.
- Livrarea de mijloace de transport aeriene moderne și capabile de răspuns rapid și transport în medii urbane. Asigurarea protecției bunurilor transportate aerian, în special cu ajutorul controlului spectrului electromagnetic.
- Explorarea unei capabilități maritime pentru a îmbunătăți responsabilitatea operațională, reducerea expunerii bazelor terestre și a amenințărilor cu rachete, intensificarea posibilităților medicale de evacuare și reducerea cerințele de suport a națiunilor gazdă.

2.6 Comunicarea strategică și câștigarea luptei declarațiilor

Solicitările continue din domeniul informațiilor vor cere Alianței să fie într-o cursă viguroasă, atât națională cât și internațională, pentru a comunica efectiv și de a construi suport pentru misiunile, scopurile și operațiile sale principale.

Recomandări pe linia dezvoltării capabilităților:

- Îmbunătățirea comunicațiilor strategice în arii de angajare prin extinderea cooperării din interiorul comunității internaționale, în special cu ONU, UE, UA și ONG-uri. Capabilitatea trebuie să includă angajamentele curente din declarațiile Alianței.
- Dezvoltarea unui proces sistematic pe termen lung pentru a comunica scopul și angajamentele operaționale NATO, atât cele interne cât și cele internaționale.
- Îmbunătățirea suportului comunicațiilor pentru operațiunile și obiectivele Alianței și o mai bună folosire a avantajelor aduse de noile medii suportate de către capabilitățile de transmisie simultane. Procedând așa va fi necesară o sporire a personalului complet pregătit pe linia Relațiilor Publice și din activitatea de informații.

2.7. Probleme de organizare și de dezvoltare a forțelor

Viitoarele amenințări și riscuri vor provoca abilitatea Alianței să obțină unitatea strategică, să-și mențină solidaritatea, și să găsească o viziune comună a apărării colective și a amenințărilor care ar putea declanșa un răspuns din Articolul 5. Migrarea populației din interiorul Alianței și diferitele percepții ale amenințării și securității vor influența generarea de forță națională, pregătire și capabilități. Alianța, așadar, trebuie să adapteze structura organizațională internă și procesele de luare a deciziei pentru a face față acestor realități.

Recomandări pe linia dezvoltării capabilităților:

- Este o nevoie evidentă de forțe cu scop general care pot să opereze în toate condițiile necesare atunci când se confruntă cu adversari care folosesc metode care par să fie asimetrice. Structurile de organizare flexibile și adaptive și cerințele de pregătire vor îmbunătăți aceste unități mici și performante. Pentru a pregăti

forțele pentru noile realități, Alianța trebuie să folosească antrenamente distribuite cu capacități de modelare și simulare sporite care sunt o replică a condițiilor haotice ale câmpurilor de luptă ale viitorului.

- Formularea de planuri care să permită comenzi de structură a NATO să răspundă rapid la o varietate de modele de război, variind de la operații care se ocupă cu asistența misiunilor de securitate, până la rolul consultativ pentru ajutorul autorităților civile. Adaptarea structurilor de comandă pentru a fi flexibile și pregătite din punct de vedere cultural pentru a răspunde amenințărilor hibride.

- Adaptarea forțelor structurilor de forțe ale NATO și națiunilor sale, incluzând capacitățile non-militare, de a sprijini misiunile de Asistența Securității.

- Încurajarea națiunilor de a adapta procesul de recrutare, de identificare a oportunităților de recrutare, de a dezvolta mesaje cheie care să încurajeze atât grupurile tradiționale cât și cele care nu au tradiție din societate de a servi patria. Cele mai bune practici trebuie să fie făcute cunoscute în rândul națiunilor.

- Stabilirea standardelor de educare și de antrenare care promovează forțelor bine educate, vigilente și care să fie capabile să opereze în medii operaționale și strategice în care condițiile tactice variază rapid.

3. CONCLUZII FINALE

Prin proiectul „Multiple Futures” se examinează amenințările comune la adresa populației Alianței și concluzionează că, imposibilitatea de a prezice complexitatea mediului de securitate viitor va solicita cele mai puternice instrumente ale Alianței: unitatea strategică a valorilor și idealurilor, solidaritatea între Aliați, distribuirea sarcinilor și respectarea deciziilor luate. Nici o națiune nu poate face față provocărilor de una singură, iar credibilitatea și capacitatea Alianței depinde de fiecare națiune în parte.

Este, așadar, esențial ca Alianța să continue să-și demonstreze puterea și determinarea, care sunt înrădăcinate în solidaritate. Este necesară construirea suportului pentru o Alianță care continuă să-și expună ideile și valorile după care a fost fondată. Pentru a face acest lucru, Alianța trebuie să mențină o înțelegere comună a ceea ce constituie un atac și cum va răspunde Alianța, astfel transmițându-se un semnal clar de intimidare. Acest semnal este, în esență, un semnal de război, arătând că fiecare atac va fi reprimat foarte puternic, indiferent dacă este teritorial sau nu.

O viziune multilaterală, dezvoltată împreună cu organizațiile internaționale precum UE și ONU, este fundamentală pentru securitatea Alianței. Cu cât viziunea Alianței este mai largă, cu atât mai mult angajamentele vor fi afectate de acțiuni care au loc în afara limitelor geografice ale Alianței. Pentru a fi eficace în aceste condiții, trebuie să dezvoltăm parteneriate mai bune, egalizarea relațiilor și colaborarea cu alți actori internaționali pentru a îmbunătăți transparența informațiilor și luarea deciziilor. Succesul va depinde de abilitatea Alianței de a administra cu eficiență conflictele și de a diminua consecințele care apar din acțiunile cu caracter distrugător. Dezvoltarea inovațiilor tehnologice va contribui atât la creșterea vulnerabilităților Alianței cât și la priceperea potențialilor

adversari care vor folosi tehnologia pentru a distruge societatea noastră. Folosirea tehnologiei, în special a tehnologiei WMD/E, va necesita, aşadar, creşterea vigilenţei şi a controlului pozitiv, şi subliniază nevoia Alianţei de a se consulta cu partenerii apropiaţi pentru a proteja avantajul tehnologic al Alianţei.

Anticiparea este crucială pentru pregătirile viitoare ale NATO. Investiţiile în sistemele de avertizare pe termen lung şi analiza pe termen lung vor oferi pentru NATO un rol semnificativ de jucat pentru a putea distinge provocările din viitorul apropiat. Aceasta include nevoia de a dezvolta sisteme de avertizare timpurie, în special cu privire la proliferarea WMD. O atitudine de manevrare poate ajuta NATO să devină un catalizator în identificarea problemelor şi analizarea soluţiilor, în acest mod anticipând potenţialii adversari. Procesele inteligente trebuie să fie adaptate şi îmbunătăţite şi conducătorii Alianţei trebuie să fie atât pricepuţi în legătură cu problemele curente cât şi cunoscători ai istoriei pentru a lua deciziile corecte. Pentru a răspunde în mod eficace în acest mediu plin de surprize şi de ameninţări hibride, capacităţile Alianţei, şi nu numai cele militare, ci toată gama de răspunsuri multilaterale, întotdeauna vor trebui să fie flexibile şi adaptabile.

Din punct de vedere istoric, orice armată care s-a transformat cu succes a făcut-o astfel încât să fie clar identificate problemele militare specifice care au dus la această schimbare. Până la acest punct, Alianţa trebuie să menţină şi să îmbunătăţească capacităţile existente şi în unele cazuri, dezvoltarea altora noi pentru a face faţă provocărilor de securitate care apar.

Explorarea viitorului este întotdeauna riscantă, atâta timp cât tendinţele se schimbă în magnitudine şi direcţie. Prin scanarea periodică a orizontului şi trecerea în revistă a realizărilor Alianţei, se va putea creşte abilitatea NATO de adaptare şi de răspuns la provocare. Oricum, este vital ca Alianţa să obţină suficiente drepturi, astfel încât să aibă cele mai puţine regrete în momentul în care liderii Alianţei se confruntă cu surprize care inevitabil conduc la un conflict.

În cele din urmă, bărbaţii şi femeile care formează forţa reprezintă puterea operaţională cea mai mare a Alianţei. Ei sunt cei care oferă abilitatea NATO de a improviza la faţa locului, fără întârziere, în cazul situaţiilor neaşteptate. Este obligatoriu pentru NATO şi naţiuni să asigure acestora doctrina, instruirea, educaţia şi echipamentele de care au nevoie pentru a obţine succesul în misiunile lor.

Recomandările pe linia dezvoltării capacităţilor sunt baza informaţiilor militare SACT şi sunt menite să stimuleze dialogul şi de a comunica deciziile în legătură cu ceea ce trebuie să fie schimbat.

În plus, concluziile pot ajuta dezvoltarea politicii care va defini rolul NATO pentru viitorul climat al securităţii.

Bibliografie

[1] http://www.act.nato.int/MultipleFutures/20090503_MFP_finalrep.pdf